

# Kuur 1 van 5

De eerste twee dagen chemo ([cisplatinum](#) en [etoposide](#)) vallen goed mee. Ook voor de chemo was Britt erg zenuwachtig. Ze had het idee dat ze zou kunnen voelen hoe de 'chemo-Kaspers' haar kankercellen te lijf gaan. Dat is natuurlijk niet zo en dat leek haar wat gerust te stellen. Ze was wel misselijk, maar met medicijnen werd dit onderdrukt. Ze had zelfs zin in een potje pingpong in de hal! Echt trek in eten heeft ze echter niet meer.

En vrijdag is het anders. Ze voelt zich niet echt misselijk maar ze spuugt ieder uur. De laatste truc van de artsen is om Britt een zetpil te geven waar ze zo suf van wordt dat ze dwars door haar misselijkheid en spuugreflex heen slaapt. Dat helpt een beetje. Ze drinkt eigenlijk niet meer. Ze eet niet meer. Ze is moe en lusteloos. Maar tegenover de verplegers en verpleegsters houdt ze zich groot. Dat vindt ze ondanks alles nog altijd heel belangrijk. Wat een dapper ding is het toch.

Zondag is de kuur afgelopen. En zowaar probeert Britt weer wat te eten. Dat valt niet goed. Ook maandag probeert ze weer eens wat uit (cheezzdippers), maar ook dit blijft niet in de maag. Dinsdagochtend gaat ze voor koude cola en een snee witbrood met boterhamworst. Ze eet een halve snee en ja, die blijft erin. Zet 'm op meidje.